

Gustav J.son Kotz

Gustav föddes i Gammalsvenskby år 1913 som ende son, med en äldre och två yngre systrar. Föräldrarna var Johannes Simonsson Kotz med hustru Maria, f. Johansdotter Buskas. Gustavs farfar var bonden och tidvis klockaren Simon S:son Kotz.

Gustavs far blev som så många andra inkallad till militärtjänst när första världskriget bröt ut. Där insjuknade han i tyfus och avled i denna sjukdom i trakten av Moskva, där han även blev begravd, endast 29 år gammal.

Det blev nu farfadern Simon Kotz som fick bli sonhustruns och barnens stöd. En roll som senare kom att omfatta även dottern Adelina och hennes familj, sedan svärsonen Simon Martis mördats av banditer i byn 1919. Händelser, som satte sina spår på såväl Gustavs som de övrigas uppväxttid.

I denna belägenhet kom Gustav till Sverige med sin mor och sina systrar jämte de övriga byborna 1929. Starten i Sverige blev som för många andra en plats som statare. För Gustavs familj på en gård i Uppland. Till Gotland kom familjen år 1930. Där fick de arbete på Roma kungsgård. Året efter flyttade familjen till Tomase i Ganthem.

1936 kom Gustav till Båtels i Ganthem genom giftermål med AnnanPettersson. Makarna övertog gården och fick så småningom en stor familj med nio barn. En tung börda fick Gustav axla när hustrun Anna hastigt avled år 1955. Efter en tid träffade han Elsa Lundström, även hon änka, och båda flyttade senare till Vall.

År 1967 gjorde Gustav och Elsa en resa till släkt och vänner i Kanada, en resa som Gustav förnyade år 1973, då han åter besökte svenskbyborna däröver. Hans stora intresse för svenskbyläkterna hade då väckts. Det mynnade i ett omfattande forskningsarbete med att utreda och sammanställa dessa. Detta arbete uppmärksammades även i vidare kretsar och Gustav erhöll senare Gotlands Kommuns Kulturpris.

År 1971 valdes Gustav att efterträda Petter Annas som ordförande för Föreningen Svenskbyborna och kom att verka som sådan till år 1981. I denna verksamhet blev han en av de drivande krafterna bakom förverkligandet av Petter Annas tankar om en egen Svenskbygård.

Hans innerliga önskan om och förväntan på kommunistväldets sönderfall och därmed kanske möjligheter för att åter kunna besöka Gammalsvenskby, blev det inte honom förunnat att uppleva. Gustaf Kotz avled 1981.